



בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 19082-11-23 מדינת ישראל נ' גרינברג

לפני כבוד השופטת מרב גרינברג

בעניין: המאשימה מדינת ישראל
באמצעות עו"ד הילה צור, פמ"מ (פלילי)

נגד

הנאשם לידור נהוראי גרינברג
על ידי בא-כוחו עו"ד אבי כהן

גזר דין

1. הנאשם הורשע, במסגרת הסדר דיוני, בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירה של **נשיאת נשק ותחמושת** לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"), בעבירה של **גניבת נשק**, לפי סעיף 384א(ג) לחוק ובעבירה של **החזקת סם לצריכה עצמית** לפי סעיף 7(א) ו-7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים, התשל"ג-1973.
2. סיפור המעשה בתיק זה מורכב ושונה מתיקי הנשק שבהם אנו מורגלים, המעשה אירע סמוך לאירועי ה-7.10.23, במהלכם איבד הנאשם את חברו הטוב שנרצח במסיבת הנובה. ביום 31.10.23 הגיע הנאשם לדירת חברה שבה שהו באותה עת מספר אנשים, לרבות חייל מילואים שכן זוגו מתגורר בקומה שמעל, כשהוא נושא עמו את נשקו האישי, רובה M-16 "מקוצר" שעליו הותקנה כוונת אופטית וידית הסתערות (להלן: "**הנשק**") לצד מחסנית וכדורים תואמים. בשלב מסוים עלה החייל לדירתו, הפריד בין המחסנית לנשק והניח אותה על השידה ואת הנשק אפסן מאחורי מזרן המיטה, ויצא מהמקום. בשעה 23:00 חזר החייל למקום בו שהה הנאשם ואמר כי השאיר את הנשק בקומה מעל. בהמשך לכך, אמר הנאשם כי נגמרה לו הסוללה בטלפון והוצע לו לקחת מטען מהדירה העליונה, הנאשם עלה לדירה בגפו. במהלך שהייתו בדירה ולאחר שהבחין בנשק גמלה בלבו החלטה ליטול את הנשק, על רקע מאורעות 7 לאוקטובר ורצח חברו רצה הנאשם להחזיק בנשק לצורך הגנה על משפחתו. הנאשם נטל את הנשק והתחמושת, יצא לרכבו והכניסם לתא המטען. לאחר מכן חזר לדירת החברה, הטעין את הטלפון וחזר בחופזה לרכבו.
3. בשלב זה נסע הנאשם לחברו בצלאל וסיפר לו כי גנב נשק מחייל וביקש שיחזיק בנשק עבורו. החבר סירב והשניים נסעו לבית הנאשם, הנאשם סירב לבקשת חברו ששייב את הנשק, עטף את הנשק והעלה אותו לדירתו. הנאשם הטמין את הנשק בדירה ונסע עם חברו לקנות סמים



בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 19082-11-23 מדינת ישראל נ' גרינברג

מסוג "דוקטור" תמורת 1,100 ₪. יום למחרת בשעות הצהריים נטל הנאשם תיק ריק מהדירה, הוציא את הנשק והתחמושת והכניסם לתיק. הנאשם נשא את הנשק לפיר אשפה בבניין בו מתגורר, והטמינו מאחורי ערימת קרטונים, שם החזיק בנשק עד ליום 3.11.23. **במעשיו אלו גנב הנאשם נשק מסוג תת מקלע ותחמושת תואמת; נשא את הנשק והחזיק בסם לשימוש עצמי.**

4. ביום 6.5.24 הגיעו הצדדים להסדר דיוני והנאשם הופנה לתסקיר ללא הסכמה לעונש. הדיונים בתיק נדחו מעת לעת בהסכמת המאשימה. הנאשם פוסט טראומטי שסבל מהתמכרות לסמים עבר בהצלחה הליכי טיפול וגמילה. במסגרת הטיעונים לעונש עתרה המאשימה לעונש מאסר בן 15 חודשים החורג ממתחם הענישה מטעמי שיקום, ההגנה ביקשה לאמץ במלואה את המלצת שירות המבחן ולהסתפק בצו מבחן וצו של"צ.

תסקירי שירות מבחן

5. וביתר הרחבה, הנאשם בן 28, התמודד במהלך חייו עם קשיים לימודיים, וכן במישור החברתי וההתנהגותי, שולב במסגרת לילדים המתמודדים עם קשיים רגשיים, השלים את חוק לימודיו. גויס לצבא ושירת כמכונאי רכב, במהלך השירות חווה משברים, חלה בגרסיה במצבו והוא פוטר משירות על רקע נפשי. בהמשך ניהל אורח חיים לא יציב, אובחן כסובל מפוסט טראומה, נקבעה עבורו נכות בשיעור של 40%, נתון במעקב פסיכיאטרי, נוטל תרופות, לאורך השנים התמודד עם קשייו באמצעות שימוש בסמים, החל בשימוש בסמים מגיל 18 ובהמשך צרך סמי פיצוציות באופן יומיומי, נעדר עבר פלילי.

הנאשם לקח אחריות מלאה על ביצוע העבירות, תיאר כי ברקע המעשים מצב נפשי ירוד וקושי להתמודד עם רצח חברו הטוב וכן תחושות אשמה כי היה אמור להשתתף במסיבה. לדבריו היה שרוי בתחושות חרדה שהסלימו עקב השימוש בסמים וסבר שיגן על משפחתו באמצעות הנשק אך לא התכוון לעשות שימוש בנשק והוא נעדר קשרים שוליים.

הליכי הטיפול בהם שולב הנאשם

6. הנאשם החל בטיפול בשירות המבחן במסגרת הליך המעצר, שולב בטיפול קבוצתי למשתמשים בסם, הופנה ליחידה לטיפול בנפגעי סמים בעירו והשתלב גם בטיפול פרטני. מדיווח גורמי הטיפול הנאשם משתף פעולה, מדבר בפתיחות על קשייו, הטיפול התמקד בהעמקה ביחס לדפוסי ההתמכרות ובחינת דרכי התמודדות חלופיות לניהול אורח חיים תקין ויציב. לצד טיפול פרטני, השתתף בסדנאות ובטיולים לטיפול בצרכיו הרגשיים. בחודש יולי 24' הוסרו תנאי האיוק בהם היה נתון לצורך שילובו בטיפול במסגרת מרכז יום להתמכרויות. מדיווח גורמי הטיפול במרכז, הנאשם נתון בטיפול תקופה ארוכה, תורם



בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 19082-11-23 מדינת ישראל נ' גרינברג

ונתרם, התייחסותו לטיפול רצינית, משתף בתכנים אישיים, משקיע מאמצים לבחון לעומק את המכשולים בדרכי התנהלותו, משתתף בקבוצת 12 צעדים, בדיקות שתן שמוסר נקיות. עוד החל הנאשם בטיפול קבוצתי ייעודי בתחום הפוסט-טראומה במרכז לבריאות נפש "גהה". שירות המבחן המליץ עוד בתסקירו הראשון (מיום 21.12.24) להעדיף את אפיקי השיקום, ולהימנע משליחת הנאשם למאסר.

בהסכמת הצדדים וכדי לעקוב אחרי המשך דרכו הטיפולית נדחה הדיון לקבל תסקיר משלים. מהתסקיר (מיום 8.4.25) עלתה תמונה חיובית, הנאשם המשיך בטיפול במסגרת היחידה להתמכרויות, במעקב פסיכיאטרי וטיפול תרופתי, עוד החל להתנדב בהוסטל לבעלי צרכים מיוחדים, לדבריו ביקש לתרום לחברה ולהחזיר על הנזק שהסב לה. מוסר בדיקות שתן נקיות. שירות המבחן חזר על המלצתו הטיפולית. כגורמי סיכוי נשקלו שיתוף הפעולה המיטבי עם גורמי הטיפול, הניקיון מסמים, נטילת אחריות מלאה ותובנה ביחס לחומרת מעשיו, לפיכך סבורים שהסיכון הנשקף מהנאשם פחת והמשך ההליך הטיפולי יפחית את רמת הסיכון משמעותית.

בדיון שהתקיים ביום 28.5.25, עתרו הצדדים לדחייה נוספת, לדברי המאשימה כדי שהנאשם יסיים את הטיפול במרכז יום ויתקבל תסקיר שידווח על המשך הליכי הטיפול ופעילותו ההתנדבותית של הנאשם. כדי לאפשר למאשימה לגבש את עמדתה הסופית, מצאתי לדחות את הדיון בשלישית לקבלת תסקיר סופי. מהתסקיר הסופי (מיום 18.8.25) עלתה תמונה חיובית דומה, הנאשם הוסיף להשקיע מאמצים בהליכי שיקומו, מנהל כיום אורח חיים פרודוקטיבי, נקי מסמים, מתנדב פעמיים בשבוע בהוסטל, מצבו הנפשי יציב. מדיווח גורמי הטיפול- מרכז יום לנפגע התמכרויות עולה כי ממשיך בטיפול, רוכש כלים להתמודדות, משולב בהליכי טיפול קבוצתי ופרטני למעלה משנה 3 פעמים בשבוע. במסגרת שירות מבחן השתתף בסדנת "משפט רחוב" בשיתוף אוניברסיטת רייכמן וסיימה בהצלחה. לא נפתחו נגדו תיקים חדשים. בסופו של תסקיר העריך שירות המבחן כי לאחר תקופת טיפול ממושכת ואינטנסיבית וההתמדה והעקביות שגילה הנאשם במסגרות הטיפול השונות, הסיכון ממנו פחת. על כן הומלץ להעמידו בצו מבחן לצד צו של"צ בהיקף נרחב. נטען כי נוכח מצבו הנפשי של הנאשם עונש מאסר בפועל עשוי לקטוע את הרצף הטיפולי ולערער את מצבו הנפשי.

תמצית הטיעונים לעונש

7. **ב"כ המאשימה**, עו"ד צור, עמדה בטיעוניה על הפגיעה החמורה של מעשי הנאשם בביטחון הציבור ועל הנזק הפוטנציאלי לשימוש בנשק למטרות פליליות או ביטחוניות ולפגיעה בגוף ובנפש. כבר בפתח דבריה הצהירה המאשימה כי נוכח חריגות התיק ושיקולי שיקום תעתור למתחם ענישה הנע בין 30-60 חודשי מאסר ולעונש ראוי בחריגה לקולה ממתחם הענישה



בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 19082-11-23 מדינת ישראל נ' גרינברג

משיקולי שיקום בן 15 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית. המאשימה עמדה על הרקע לביצוע העבירות, מצבו הנפשי של הנאשם בצירוף רצח חברו במסיבת הנובה מספר ימים קודם, ועל רצונו להשיג נשק כדי להגן על משפחתו. עם זאת הנאשם לא השיב את הנשק, לא הסגיר את עצמו וביקש מחברו להחזיק עבורו את הנשק. הטמנת הנשק מחוץ לדירתו מחלישה לטענת המאשימה את טענתו כי נועד להגנה עצמית. מדובר בנאשם שאינו בקיא בתפעול נשק, בנשק מבצעי שנגנב מחייל מילואים ששילם מחיר אישי כבד על המעשים. המאשימה הדגישה את חמרת הענישה בעבירות נשק אך לטענתה מדובר בתיק ייחודי, הנאשם עבר הליכי טיפול ממושכים ומוצלחים, מתנדב מיוזמתו בהוסטל לבעלי צרכים מיוחדים, גניבת הנשק לא בוצעה על רקע התמכרותי כדי למוכרו. לפיכך סבורה המאשימה כי ענישת מאסר קצרה בת 15 חודשים תאזן נכונה בין שיקולי הענישה, מדובר בסטייה למחצית המתחם, הליך השיקום לא יכול לבטל את חומרת המעשים.

8. **ב"כ הנאשם**, עו"ד אבי כהן, עמד בהרחבה על נסיבותיו האישיות של הנאשם ועל הליכי הטיפול שעבר וסבור כי נוכח הצלחת הטיפול והשינוי המשמעותי שחל בו ניתן להסתפק בענישה שאיננה כוללת מאסר ממש כהמלצת התסקיר. לדבריו, הנאשם היה אמור להשתתף במסיבת הנובה אך ברגע האחרון אמו עברה ניתוח ולכן לא הגיע וכך ניצלו חייו. הנאשם היה קשור בקשר אמיץ לחברו הטוב שנרצח, התסקירים מלמדים שעבר הליך שיקום מאד חיובי, הנאשם מסכים שיוטל עליו צו מבחן לתקופה ממושכת וצו של"צ בהיקף הנרחב ביותר. ההגנה לא חלקה על חומרת מעשי הנאשם, אך הודגש כי מדובר במעשה ספונטני שבוצע לצורך הגנה עצמית והמאשימה קיבלה את הטענה ותיקנה את כתב האישום בהתאמה. מבנה האישיות של הנאשם נוכח מצבו הנפשי ונסיבות חייו היה אז חלש ומורכב, סבל מחרדות, זכאי לקצבת נכות בשיעור 40% (אישור בטל"א, נע/4). המעשה שעשה טיפשי וחמור אך לא נעשה למטרה עבריינית. הנאשם סבל מתחלואה כפולה והצליח מאז שוחרר בתיק לטפל בבעיותיו בהצלחה, נקי מסמים (הוגשה תעודת בוגר מרכז יום נע/2), מטופל תרופתית ומצבו הנפשי התייצב. הנאשם היה עצור כ-3 חודשים, תקופה נוספת בתנאי איזוק, מאז ממוקדים חייו בהליכי שיקומו, מטופל במרכז יום, בבית"ח גהה, עבר סדנת משפט (תעודת סיום הסדנה נע/3), מתנדב בהוסטל (מכתב הערכה מטעם ההוסטל נע/5) והחל לעבוד בוולט כדי לסייע להוריו שנקלעו לחובות. עוד משתתף באימון מנטלי (הוגש מסמך). עתירת המאשימה להחזירו למאסר קצר מנוגדת לכל היגיון, החלטה כזו תקטע באחת את הליכי הטיפול ותפגע בהליכי השיקום. המאשימה ביקשה לאורך כל הדרך דחיות כדי לעקוב אחרי הליכי הטיפול אך לא הלכה לקראתו עד הסוף ומבקשת בעתירתה להוריד את הטיפול המוצלח של הנאשם, לטמיון. עוד הפנתה ההגנה למקרים אחרים שבהם בגין עבירות חמורות הסתפקו בתי המשפט בצו של"צ מטעמי שיקום. הנאשם נכון לפצות את החייל על עוגמת הנפש שגרם לו.



בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 19082-11-23 מדינת ישראל נ' גרינברג

9. **אמו של הנאשם** העידה לטובת בנה (פר' מיום 2.12.24), וסיפרה על נסיבות גדילתו המורכבות עוד מהיותו ילד, הנאשם סבל מנידויים וחרמות, מצבו הנפשי והרגשי התדרדר ולכן סבל מקשיים רגשיים. נסיגה נוספת הייתה בצבא. לאחר שחברו נרצח חשו כי חלה הדרדרות קשה במצבו, תקופת שהייתו במעצר הייתה קשה, לאחר ששוחרר פיקחה עליו ונאלצה לסגור את הצהרון שניהלה. כיום הנאשם מצטיין בכל, המעשה שעשה חמור מאד אך הנאשם הצליח לשקם את עצמו; **עוד הוגשו עדויות אופי בכתב, אחיו של החבר שנרצח, רון יהודאי ז"ל**, סיפר על יחסי החברות בין הנאשם לאחיו, לאחר שאחיו נרצח ובתקופת השבעה חש שהנאשם סובל מייסורי מצפון כי לא היה לצד אחיו, אחיו שימש לנאשם כתף תומכת ואוזן קשבת. להערכתו הנאשם ביצע את מעשיו בשל תחושות החרדה מהן סובל וצריך לספק לו כלים להתמודדות, וביקש את רחמי בית המשפט; **חבר נוסף, מר אופק יתח**, עמד על מידותיו הטובות, לדבריו לאחר רצח חברם המשותף רון הנאשם חווה צער ואובדן אך מדובר באדם בעל פוטנציאל, שמעד מעידה חד פעמית, לקח את עצמו בידים ומשפיע לטובה על סביבתו.

10. **הנאשם בדברו האחרון** הביע חרטה על מעשיו, לדבריו יודע שהמעשה חמור מאד אך באותה עת היה במצב נפשי קשה וקיבל הזדמנות לשקם את חייו. כיום הוא אדם אחר לחלוטין, נקי מסמים, רוצה להתקדם הלאה ולא לחזור לאחור.

דיון והכרעה

מתחם העונש ההולם

11. מעשיו של הנאשם חמורים וקשים על כך אין חולק. עבירות הנשק הפכו בשנים האחרונות ל"מכת מדינה" ומהוות סכנה ממשית לשלום הציבור ולביטחונו. על רקע מציאות קשה זו נעשה מאמץ רב ע"י גורמי אכיפת החוק, וביניהם בתי המשפט למאבק בתופעה, ובשנים האחרונות ניכרת מגמת החמרה במדיניות הענישה לצורך מיגור עבירות אלו, תוך מתן משקל בכורה להתרעת הרבים ולאינטרס הציבורי, **"ההלכה כי בעת גזירת עונשו של מי שהורשע בעבירות נשק, על בית המשפט לבכר את האינטרס הציבורי שבהרתעת הרבים, על פני נסיבותיו האישיות של הנידון"** (ע"פ 587/22 עדאב אבו נאעסה נ' מדינת ישראל פסקה 13 (22.5.2022); (ע"פ 2482/22 מדינת ישראל נ' אחמד קדורה, פסקה 5-6 (14.4.2022); ע"פ 5813/21 מוחמד ג' בארין נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (31.5.2022); ע"פ 6011/21 חאלד דסוקי נ' מדינת ישראל (25.11.2021). מגמה זו קיבלה ביטוי סטטוטורי במסגרת תיקון 140 לחוק (תיקון 140-הוראת שעה) התשפ"ב-2021, במסגרתו נקבעו עונשי מינימום בעבירות נשק, כך שהעונש שיושט בגין עבירות אלו לא יפחת מרבע העונש המרבי שנקבע לעבירה, אלא בהתקיים טעמים מיוחדים.



בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 19082-11-23 מדינת ישראל נ' גרינברג

12. הימים הם ימי חודש אוקטובר 23, תקופה קשה וכאובה, ביום 31.10.23 הגיע הנאשם לדירה חברה, ובהמשך עלה לדירה שבה הותיר חייל מילואים נשק מבצעי מסוג תת מקלע ותחמושת, גנב את הנשק, נטלו לביתו והחביאו. עוד הורשע בהחזקת סמים שרכש לשימוש עצמי. אין מחלוקת בין הצדדים כי מדובר במעשה לא מתוכנן, שבוצע על רקע מצבו הנפשי הקשה של הנאשם באותה עת ותחושות החרדה והצער הנורא על רצח חברו, ולכך שהנאשם נטל את הנשק לצורך הגנה על משפחתו. הנאשם לא השיב את הנשק על אף שידע שעשה מעשה חמור ולא הסגיר את עצמו, גם לאחר שחברו ביקש ממנו. עם זאת, גניבת הנשק לא נעשתה על רקע התמכרותי לצורך מכירתו, הנשק נתפס. כאמור, כתב האישום תוקן לקולה וכולל נסיבות הממתנות את רמת האשם של הנאשם, **לפיכך מצאתי לקבוע שמעשי הנאשם פגעו בערכים המוגנים ברף ממשי.**

מדיניות הענישה הנוהגת

13. רמת הענישה בעבירות נשק, כל שכן בעבירות גניבת נשק מסוג תת מקלע צבאי ונשיאתו, מחמירה (ע"פ 78/21 פלוני נ' מדינת ישראל פסקה 10 (26.7.2022); ע"פ 5602/22 מדינת ישראל נ' פלוני (14.9.2022)). כלל זה חל גם בעניין נאשמים צעירים, נטולי עבר פלילי, שעברו הליכי שיקום. **המאשימה עתרה במסגרת תיק זה למתחם ענישה כולל הנע בין 30-60 חודשי מאסר, המתחם מתון יחסית ונותן ביטוי לנסיבות המיוחדות של התיק, ועל כן אאמצו.**

חריגה ממתחם הענישה מטעמי שיקום

14. הצדדים מסכימים כי המקרה שבפנינו הוא מקרה שיקום מובהק, וכי ראוי נוכח הצלחת השיקום לחריגה משמעותית לקולה ממתחם הענישה. המחלוקת העונשית בין הצדדים אינה רחבה, המאשימה כאמור עתרה לענישה שיקומית בת 15 חודשי מאסר, בחריגה למחצית המתחם, ואילו ההגנה ביקשה לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהסתפק בענישה טיפולית בדמות צו מבחן וצו של"צ.

15. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים מצאתי כי המקרה שבפנינו אכן חריג לקולה, ונוכח סיכויי השיקום הגבוהים והפגיעה האפשרית של עונש מאסר בהליכי הטיפול ובמצבו הנפשי של הנאשם ראוי לגזור עליו עונש מאסר בדרך של עבודות שירות ברף מרבי.

16. הנאשם צעיר, ללא עבר פלילי, נסיבות חייו מורכבות, סבל עובר למעצרו מתחלואה כפולה, מצב נפשי פוסט טראומטי וחרדתי והתמכרות לסמים, בעיקר סמי פיצוציות. המאשימה הייתה נכונה לקבל את טענת הנאשם כי גניבת הנשק נעשתה לצורך הגנה עצמית ולא כדי לבצע עבירה פלילית, מצבו הנפשי בצירוף מותו הטראגי של חברו הטוב רון זמן קצר קודם



בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 19082-11-23 מדינת ישראל נ' גרינברג

למעשה והשימוש הבלתי מבוקר בסמים הם שעמדו ברקע ביצוע העבירות. הנאשם אינו בעל דפוסי התנהגות עברייניים והאירוע חריג מאד בנוף חייו, גילה תובנה מלאה לחומרת מעשיו והכיר בעוגמת הנפש הרבה שגרם לחייל שהחזיק בנשק.

17. הנאשם עבר הליך טיפולי הוליסטי, טיפל במקביל בבעיית התמכרות לסמים- שולב תקופה ארוכה במרכז יום, מוסר בדיקות שתן נקיות, משתף פעולה באופן מלא עם מסגרות הטיפול הפרטני והקבוצתי. בנוסף מטופל בבית חולים "גהה", נוטל תרופות ומצבו הנפשי מיוצב. במהלך התקופה האחרונה חלה התייצבות בכל מישורי חייו, הנאשם מתנדב ועוזר לאנשים הסובלים ממוגבלות, עובד ומנהל אורח חיים נורמטיבי וסדור. להערכת שירות המבחן הנאשם מגלה מאמצים לנהל אורח חיים נורמטיבי, חל פחות משמעותי בסיכון הנשקף ממנו והימנעות משליחתו למאסר לצד העמדתו במבחן תסייע לשמר את הישגיו הטיפוליים.

18. עיון בפסיקה בגין עבירות נשק מלמד כי המקרים בהם סטו בתי המשפט ממתחם הענישה למטרות שיקום, כל שכן נמנעו מהטלת עונש מאסר בפועל ספורים וחריגים, לרב מדובר במקרי שיקום מובהקים או מקרים "מאד מיוחדים" [ראו ע"פ 6332/22 **פדידה נ' מדינת ישראל** (16.2.2023); ע"פ 5807/20 **מוחמד שיבלי נ' מדינת ישראל** (30.12.2020); ע"פ 4332/21 **עאסלה נ' מדינת ישראל** (20.2.2022); ע"פ 6525/23 **אבו מועמר ואח' נ' מדינת ישראל** (17.9.2024); ע"פ 1936/24, **בשארה נ' מדינת ישראל**; ת"פ 47450-01-23 **מדינת ישראל נ' חין** (6.4.2025), הנאשם חזר בו מערעורו, ע"פ 23138-05-25).

19. במקרה הייחודי שבפנינו שוכנעתי כי עניינו של הנאשם נופל בגדר המקרים הראויים לענישה שיקומית שאינה כוללת מאסר ממש. עונש מאסר בדרך של עבודות שירות ברף מרבי אינו רחוק מעתירת המאשימה (הנאשם היה עצור בתיק זה כשלושה חודשים, תקופה נוספת היה נתון בתנאי איזוק), לא יפגע בהליכי הטיפול בהם נתון הנאשם ואף לא במצבו הנפשי (ראו בעניין זה גם ת"פ (מח-ב"ש) 49021-02-24 **מדינת ישראל נ' קבסה**, 26.11.2025 אליו הפנתה המאשימה, במקרה זה, המזכיר במידת מה את עניינו, נדון נאשם בסופו של הליך בגין גניבת פצצת מרגמה ופצצות תאורה במהלך מלחמת "חרבות ברזל", עבר הליך טיפול מוצלח, ל-9 חודשי עבודות שירות). עתירת ההגנה להסתפק בצו של"צ בהיקף נרחב ככל שיהיה אינה מידתית, תפגע יתר על המידה ביתר שיקולי הענישה, וביניהם שיקולי הרתעת הרבים. עיינתי בפסיקת ההגנה ביחס למקרים חמורים אחרים שבהם הסתפקו בתי משפט בצווי של"צ, לא מדובר בעבירות נשק.

20. **סיכומם של דברים**, הנאשם הורשע בביצוע עבירות חמורות, עבר הליכי טיפול מוצלחים וממושכים, המאשימה הלכה בעתירתה כברת דרך ארוכה לטובת הנאשם ועתרה לעונש החורג משמעותית לקולה. באיזון הנדרש בין השיקולים השונים, חומרת המעשים, מדיניות



בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 19082-11-23 מדינת ישראל נ' גרינברג

הענישה המחמירה בעבירות נשק ושיקולי הרתעה ומנגד הליך טיפולי ממושך ומוצלח ופוטנציאל שיקום, מצאתי מקום לחריגה משמעותית ממתחם הענישה מטעמי שיקום ולהסתפק בענישת מאסר בדרך של עבודות שירות. בצד זאת אטיל על הנאשם צו מבחן לתקופה ממושכת (נוכח חריגות המקרה אורה על קבלת תסקיר מעקבי), מאסר על תנאי מרתיע ופיצוי לחייל שנשקו נגנב.

מובהר לנאשם כי ככל שלא יעמוד בתנאי הפיקוח או יבצע עבירה אחרת ניתן יהיה להפקיע את הצו ולגזור עליו ענישה חלופית, שבסיכוי גבוה תהייה ענישת מאסר בפועל.

סוף דבר

21. אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 9 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות. הנאשם יבצע את עבודות השירות באצטדיון המושבה בפ"ת החל מיום 29.1.26 בטווח השעות שייקבע הממונה ובמגבלות שפורטו בחוות הדעת.
- ב. במועד זה על הנאשם להתייצב עד השעה 08:00 במשרדי הממונה שלוחת מרכז ת"א.
- א. מובהר לנאשם כי אם לא יבצע את עבודות השירות כנדרש, ניתן יהיה להמירן למאסר ממש.
- ב. מאסר על תנאי בן 12 חודשים שלא יבצע עבירת נשק מסוג פשע במשך 3 שנים מהיום.
- ג. מאסר על תנאי בן 6 חודשים שלא יבצע עבירת סם מסוג פשע במשך שנתיים מהיום.
- ד. צו מבחן למשך 20 חודשים החל מהיום.
- ה. פיצוי לע"ת 1 בסך 5000 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 1.2.26.

צו כללי למוצגים.

העתק גז"ד יועבר לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

שירות המבחן יגיש לתיק תסקיר מעקבי עד ליום 1.7.26

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, ט' טבת תשפ"ו, 29 דצמבר 2025, במעמד הצדדים.

מרב גרינברג, שופטת